

[Lawaetz]

bestyrelse, lægge en dæmper på den forretningsmæssige aktivitet. Derfor bør loven ændres. Den dygtigste mand på den rigtige plads giver det bedste resultat, og det er det, vi vil arbejde for.

Jeg vil derfor indstille dette erhvervsvenlige forslag til en velvillig behandling i håbet om, at andre erhvervsvenlige partier vil se, at ideen er rigtig.

Holmberg (V):

Jeg har ikke ret mange bemærkninger med hensyn til det forslag, som er fremsat af fremskridtspartiet og Danmarks retsforbund, altså forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser. Vi havde et lignende lovforslag i sidste folketingssamling. Selve forslaget lyder ligesådan, men det skal da erkendes, at bemærkningerne til forslaget er blevet ændret lidt i år i forhold til sidste år. Sidste år gik det jo på lovfæstet bengnaveri for ældre, partitro medlemmer af partiets inderkreds, og endvidere at konsekvensen vel måtte være en belastning af omkostningerne for erhvervslivet. Det første er forkert og det næste helt sikkert proportionsforvrængende.

Det er jo ikke noget nyt med repræsentanter i pengeinstitutters bestyrelser. Vi har haft det i sparekasserne i næsten det sidste par generationer, og efter min bedømmelse har det virket ganske tilfredsstillende. I bankerne er det noget nyt, og loven er meget ny, de har bare siddet der et kort stykke tid. Også af den grund vil vi afvise forslaget.

Kjelgaard (KF):

Det forslag, fremskridtspartiet og retsforbundet her har fremsat, har måske nok en del sympati i det konservative folkeparti. Det har aldrig været vores politik eller vores livret, at der skulle offentlig repræsentation i private virksomheders bestyrelser. Imidlertid må vi være realistiske og se i øjenene, at der næsten altid fra mange sider har været stærke ønsker om indsigt med pengeinstitutternes virksomhed, og det var det ønske, et flertal fik opfyldt for nogle år siden.

Mistilliden og mistænkeliggørelsen er i nogen grad fjernet, og det er mit indtryk, at den offentlige repræsentant i langt de fleste bestyrelser har fungeret tilfredsstillende for såvel det offentlige som for pengeinstituttet. Endelig kan det vel ikke udelukkes, at de

offentlige repræsentanter har deres del af æren for, at amters og kommuners spekulationer på pengemarkedet blev bragt til ophør med et ikke uvæsentligt rentefald til følge.

En vedtagelse af forslaget vil medføre andre problemer, f. eks. med medarbejderrepræsentation eller offentlige repræsentanter på andre områder, og jeg tror, at vi gavner samfundet og ikke mindst pengeinstitutterne bedst ved at forkaste forslaget. Vi skulle nødig få noget, der er værre, i stedet.

Therkel Christensen (CD):

Centrum-demokraternes folketingsgruppe kan ikke støtte det foreliggende forslag, som betyder en ændring af loven, som trådte i kraft den 1. januar 1975. Vi er fortsat tilhængere af princippet om offentlige repræsentanter i vore pengeinstitutter, og vi medvirkede jo også til lovens vedtagelse i 1974, som det allerede er nævnt af den socialdemokratiske ordfører herfra.

Påstanden om, at lovbestemmelsen ikke er samfundsnyttig, hvilket er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, finder vi ikke tilstrækkeligt underbygget, heller ikke efter det, vi foreløbig har hørt fra forslagsstillerne her i dag.

Der er efter min vurdering ikke tale om, at banker og sparekasser gør noget forkert i denne forbindelse. Tværtimod mener centrum-demokraterne, at vore banker og sparekasser udfylder en særdeles vigtig og samfundsnyttig funktion. Det, der er tale om her, er jo et bindeled mellem offentligheden og pengeinstitutterne, som langt de fleste pengeinstitutter ser positivt på, ja, vi har endog set nogle af disse bruge det i deres forbrugeroplysning og i deres reklame.

Vi kan derfor for nærværende – for at bruge forslagsstillerens eget ordvalg – ikke se det samfundsnyttige i det foreliggende forslag og må derfor afvise det.

Ole Olsen (SF):

Socialistisk folkeparti må egentlig give fremskridtspartiet og Danmarks retsforbund et vist medhold i den kritik, der her bliver ført frem.

Man siger, at det, det hovedsagelig er gået på og har bevirket, det er at skabe nogle ben til en lang række politiske repræsentanter landet over. Det falder såmænd meget godt